

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119409831
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119409831.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a členov senátu JUDr. Alexandra Mojša a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 692, zastúpeného JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: A. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. nad R. XXX, XXX XX A. X. R., o zaplatenie 3 346,60 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Csp/208/2019 -72 zo dňa 02. 07. 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol; o trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že „žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva“.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 3 346,60 Eur s príslušenstvom (špecifikovaným v petite žaloby) titulom nesplatenej časti poskytnutého úveru a tiež sa domáhal náhrady trov konania. Tvrdil, že žalovanú pohľadávku nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2018 zo dňa 20. 12. 2018, uzatvorenej medzi Poštovou bankou, a. s., ako postupom a žalobcom ako postupníkom. Uviedol, že jeho právny predchodca Poštová banka, a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 09. 06. 2014 Zmluvu o úvere „dobrápôžička“ č. X. (ďalej aj „Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXX“ alebo „predmetná zmluva o úvere“) v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na základe predmetnej zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému dňa 09. 06. 2014 prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 3 000 Eur, ktoré sa žalovaný zaviazal právnenmu predchodcovi žalobcu vrátiť v dohodnutej lehote, vrátane úrokov podľa predpisu splátok ku zmluve. Žalovaný splatil svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2014 len čiastočne; jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v „Aktuálnom stave úveru“, v časti zaplatené splátky. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2014 riadne a včas neplnil, právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, listom zo dňa 06. 04. 2017 vyhlásil ku dňu 06. 04. 2017 v zmysle čl. 6 Obchodných podmienok predčasnú splatnosť úveru. Žalovaný ani napriek uvedenej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2014 nesplnil, preto si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy úveru spolu s príslušenstvom špecifikovaným v petite žaloby, podaním žaloby na súd. Za dobu po

splatnosti úveru si žalobca podanou žalobou uplatnil okrem nároku na nesplatenú istinu úveru v zmysle čl. 6 Obchodných podmienok aj nárok na zmluvný úrok vo výške 17,90 % ročne z nesplatennej istiny úveru a zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

1.2 Na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe predložil žalobca okresnému súdu nasledovné dôkazy: Zmluvu o úvere „dobrápôžička“ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2014, Obchodné podmienky pre úver - „dobrápôžička“ (OP), Všeobecné obchodné podmienky (VOP), predpis splátok úveru, Aktuálny stav úveru, výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 10. 03. 2017 s podacím hárkom, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 06. 04. 2017 s fotokópiou doručanky, Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. III/2018 zo dňa 20. 12. 2018, oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 02. 01. 2019 s podacím hárkom, predžalobnú výzvu zo dňa 08. 08. 2019, špecifikáciu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania (č. I. 51 - 52 spisu). V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, oboznámením sa s obsahom vyššie uvedených listinných dôkazov a keďže iné návrhy na vykonanie dokazovania mu predložené neboli, na základe dokazovania vykonaného uvedenými dôkazmi zistil nasledovný skutkový stav: Zo žalobcom predloženej listiny označenej ako Zmluva o úvere „dobrápôžička“ č. XXXXXXXXXXXX zistil, že v časti 1 (Zmluvné strany) sú uvedené osobné údaje o žalovanom ako dlžníkovi, jeho zamestnávateľovi, výške príjmu, rodinnom stave, počte vyživovaných detí. V časti 2 (Žiadosť o poskytnutie úveru „dobrápôžička“) je uvedená žiadaná maximálna výška úveru 3000 Eur, doba splácania úveru 5 rokov, splatnosť splátok úveru k 20. dňu v mesiaci. V časti 4 tlačiva (Zmluva o úvere, podmienky úveru, záverečné ustanovenia) sú uvedené tieto údaje: číslo úverovej zmluvy XXXXXXXXXXXX, výška úveru 3000 Eur, počet mesačných splátok úveru 60, výška mesačnej splátky úveru 77 Eur, dátum 1. splátky úveru 20. 07. 2014, každej ďalšej splátky úveru k 20. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 20. 06. 2019, výška úrokovej sadzby 17,90 % p. a., celková čiastka úveru 4.567,48 Eur, RPMN 19,44 %, priemerná RPMN 18,90 %. Konštatoval, že predmetnú listinu označenú ako Zmluva o úvere „dobrápôžička“ č. XXXXXXXXXXXX podpísal žalovaný v Rožňave dňa 06.06.2014 a zástupca banky dňa 09. 06. 2014. Podľa bodu 4.6 zmluvy, právne vzťahy neupravené v zmluve sa riadia OP, VOP, Sadzobníkom poplatkov, oznámením o úrokových sadzbách. Podľa čl. 6.9 Obchodných podmienok pre úver - „dobrápôžička“, ak je dlžník v omeškani s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti, „Poštovka“ je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že predložené OP ani VOP nie sú podpísané zmluvnými stranami.

1.3 Z listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu 18. 12. 2018“ okresný súd zistil výšku a dátum čerpania úveru žalovaným (3000 Eur dňa 09. 06. 2014), pričom konštatoval, že v časti „zaplatené splátky“ sú zaznamenané dátumy a sumy úhrad splátok úveru a spôsob ich započítania. Konštatoval, že do 20. 11. 2016 (dátum poslednej úhrady dlžnej sumy žalovaným) zaplatil žalovaný titulom predmetnej zmluvy o úvere právneho predchodcovi žalobcu celkom sumu 2.160,87 Eur. Tieto úhrady žalovaného právny predchodca žalobcu započítal na istinu, úroky a poplatky.

1.4 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy o úvere riadne a včas, a preto ho právny predchodca žalobcu výzvou na zaplatenie dlžnej časti úveru zo dňa 10. 03. 2017 upozornil, že ku dňu 10.03.2017 je pohľadávka banky vyplývajúca z predmetnej zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 367,62 Eur a zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy s tým, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, je banka oprávnená využiť ust. § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver za predčasne splatný, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že podľa podacieho hárku (č. I. 67 spisu) bola vyššie uvedená výzva právneho predchodcu žalobcu odoslaná žalovanému poštou dňa 13. 03. 2017 ako list 2. triedy.

1.5 Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 06.04.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému predčasné zosplatenie úveru - pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy o úvere ku dňu 06.04.2017. Táto výzva bola podľa fotokópie doručanky (č. I. 68) doručená žalovanému dňa 13. 04. 2017.

1.6 Následne dňa 20. 12. 2018 právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s. ako postupca) uzatvoril so žalobcom ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávok č. III/2018, na základe ktorej boli na žalobcu postúpené pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1 a 2 Zmluvy o postúpení pohľadávok č.

III/2018. Listom zo dňa 02. 01. 2019 oznámil postupca žalovanému, že pohľadávku vyplývajúcu zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2014 postúpil na žalobcu so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými.

1.7 Na základe vykonaného dokazovania okresný súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), keďže jej predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému vo forme úveru podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ - fyzická osoba, keď nekonal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka). V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a spor z neho vyplývajúci je spor spotrebiteľský. Taktiež nemal okresný súd za sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 3000 Eur, ktorý žalovaný nesplácal v súlade so zmluvou riadne a včas. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý vyžaduje písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 1) a určuje jej obligatórne náležitosti (§ 9 ods. 2), a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11). Pokiaľ ide o písomnú formu zmluvy, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že táto nebola v danom prípade dodržaná. Vykonaným dokazovaním okresný súd zistil, že k uzavretiu predmetnej zmluvy o úvere malo dôjsť tak, že najprv podpísal tlačivo zmluvy žalovaný dňa 06. 06. 2014, pričom vyplnil body 1. a 2. tlačiva zmluvy (1. Zmluvné strany, 2. Žiadosť o poskytnutie úveru), následne dňa 09. 06. 2014 malo dôjsť k schváleniu úveru bankou vyplnením bodu 4. tlačiva zmluvy. Najskôr žalovaný vyplnil žiadosť o poskytnutie úveru (návrh na uzatvorenie zmluvy), ktorá žiadosť obsahovala z údajov zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadovaných v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. iba žiadanú výšku úveru, dobu a frekvenciu splácania úveru. Na tento návrh žalovaného reagoval pôvodný veriteľ tak, že súhlasil s výškou úveru, dobou a frekvenciou splácania úveru, pričom doplnil ďalšie údaje (výška mesačnej splátky úveru, dátum prvej splátky úveru, dátum každej ďalšej a poslednej splátky úveru, ročnú úrokovú sadzbu, RPMN, priemernú RPMN, celkovú čiastku úveru), čo vyplýva z čl. 4 tlačiva. Vzhľadom na uvedené nemožno podľa okresného súdu hovoriť o akceptácii návrhu zmluvy zo strany pôvodného veriteľa, ale o novom návrhu zmluvy, ktorý by mal žalovaný písomne prijať alebo odmietnuť (§ 44 Občianskeho zákonníka). V konaní však nebolo preukázané, že by k tejto písomnej akceptácii nového návrhu pôvodného veriteľa zo strany žalovaného došlo. Žalobca ani netvrdil, že by bankou navrhnutý obsah zmluvy, „vystavený“ následne po podpise žiadosti o poskytnutie úveru dlžníkom, bol totožný so žiadosťou dlžníka, resp. že by takýto nový návrh zmluvy dlžník prijal (§ 44 ods. 1, § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Nečinnosť či mlčanie žalovaného pritom za akceptáciu nového návrhu banky nie je možné považovať (§ 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Okresný súd teda na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nemal preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán, teda že v danom prípade nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zákonom predpísanej písomnej forme, čo v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Žalovaný ako dlžník by teda mal podľa okresného súdu veriteľovi, resp. jeho právnomu nástupcovi vrátiť len dlžnú istinu úveru za predpokladu preukázania jeho aktívnej vecnej legitímácie v spore. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že skúmal otázku aktívnej vecnej legitímácie ex offo - z úradnej povinnosti (viď rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010). Zdôraznil, že aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého žalobcovi vyplýva ním uplatňované právo (nárok), resp. patrí mu procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Zároveň platí, že ak je predmetom konania postúpená pohľadávka banky, musí súd ex offo skúmať, či banka postúpila svoju pohľadávku platne (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2018, sp. zn. 7Cdo 26/2017). Predmetom konania je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá mala byť bankou postúpená na žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2018 zo dňa 20. 12. 2018. V tomto prípade teda aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí podľa okresného súdu so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 565 Občianskeho zákonníka a v § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

1.8 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje podmienky postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v § 17 ods. 1, pričom jednou z podmienok je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t.j. postupuje sa taká pohľadávka, pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V danom prípade bol termín konečnej splatnosti úveru určený v zmluve na 20. 06. 2019, preto splatnosť celej pohľadávky veriteľa mohla v čase jej postúpenia nastať iba v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v konaní nemal preukázanú dohodu zmluvných strán v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ako dvojstranného právneho úkonu o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľom, keďže táto je zakomponovaná len do Obchodných podmienok nepodpísaných žalovaným, preto predmetom postúpenia mohla byť iba splatná časť úveru bez úrokov vzhľadom na bezúročnosť úveru. Ak však nebol úver poskytnutý dlžníkovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere platne zosplatený, nemohla banka s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. postúpiť svoju pohľadávku v celosti inému subjektu a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca nepreukázal ani splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorými sú preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškania dlhšie ako 90 dní (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24. apríla 2018). V uvedenej súvislosti poukázal okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku na rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo 26/2017 z 28. 03. 2018, podľa ktorého „podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie tejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka)“. V tomto prípade nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že žalovanému bola pred postúpením pohľadávky zaslaná výzva na splatenie splatného dlhu vyplývajúceho z predmetnej zmluvy o úvere a napriek tomu zostal v omeškaní s platením dlhu tak, ako to má na mysli § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Takou výzvou nie je podľa okresného súdu list zo dňa 10. 03. 2017 a ani list zo dňa 06. 04. 2017, pretože žalovaný nebol v tom čase v omeškaní so splácaním istiny úveru, nakoľko vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru mal do 06. 04. 2017 zaplatiť 33 splátok istiny, t. j. pri úvere 3 000 Eur splatnom v 60 splátkach, 33 splátok po 50 Eur, t. j. 33 x 50 Eur, t. j. 1 650 Eur, pričom po započítaní platieb vyplývajúcich z „Aktuálneho stavu úveru do 18. 12. 2018“ na istinu v súlade s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka uhradil žalovaný do 18. 12. 2018 celkom sumu 2 160,87 Eur (posledná úhrada žalovaného bola dňa 20. 11. 2016).

1.9 Vzhľadom na uvedené okresný súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podáva odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že súd prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsudku uviedol, že považoval za nesporné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov medzi právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka, a.s.) a žalovaným, ktorej predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému vo forme úveru. Súd prvej inštancie dospel tiež k záveru, že s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. je poskytnutý úver bezúročný a bezpoplatkový. Za dôvod zamietnutia žaloby považoval súd prvej inštancie nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Podľa odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodu absencie písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, neexistuje platná dohoda o možnosti predčasného zosplatenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, keďže táto je zakotvená len v Obchodných podmienkach nepodpísaných žalovaným. Argumentácia súdu prvej inštancie, že nedodržanie písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere má za následok

neexistenciu platnej dohody o možnosti predčasného zosplatnenia úveru je v danom prípade podľa žalobcu právne neudržateľná, pretože ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka neukladá výslovne zmluvným stranám povinnosť uzatvoriť písomne dohodu o možnosti predčasného zosplatnenia úveru. V § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že ak právny úkon nebol urobený v predpísanej forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je takýto právny úkon neplatný. Nakoľko písomná forma dohody o možnosti predčasného zosplatnenia úveru z ust. § 565 Občianskeho zákonníka podľa žalobcu nevyplýva, absencia písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej súčasťou bol odkaz na obchodné podmienky, obsahujúce možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ktoré boli žalovaným prevzaté, nemožno považovať dohodu o možnosti predčasného zosplatnenia úveru za neplatnú. Súd prvej inštancie určil podľa žalobcu arbitrárnym rozhodnutím neplatnosť dohody o možnosti predčasného zosplatnenia úveru, a tým aj neplatnosť postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, bez akéhokoľvek podkladu v právnych predpisoch. Nepovažoval za preukázané, že žalobkyňa bola v čase zosplatnenia úveru viac ako 3 mesiace v omeškaní so splácaním úveru, čo odôvodnil tým, že z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru mal žalovaný do 06. 04. 2017 (teda do času zosplatnenia úveru) zaplatiť 33 splátok istiny po 50 Eur, t. j. 1650 Eur, pričom započítaním platieb žalovaného vyplývajúcich z aktuálneho stavu úveru na istinu v zmysle § 566 Občianskeho zákonníka uhradil žalovaný podľa súdu prvej inštancie do dátumu zosplatnenia úveru (06. 04. 2017) sumu 2 160,87 Eur, teda podstatne viac ako mal. Z dôvodu, že žalovaný nebol podľa názoru súdu prvej inštancie v omeškaní, „nemal byť listom zo dňa 06. 04. 2017 upozornený na možnosť zosplatnenia úveru a nemalo dôjsť ani k zosplatneniu úveru k 06. 04. 2017“. Následne súd prvej inštancie konštatoval neplatnosť predčasného zosplatnenia úveru pre rozpor so zákonom, v dôsledku čoho nemohla banka podľa názoru súdu prvej inštancie platne postúpiť svoju pohľadávku v celosti na iný subjekt (na žalobcu) a pokiaľ sa tak stalo je takáto zmluva o postúpení pohľadávky/pohľadávok neplatným právnym úkonom. Súd prvej inštancie podľa žalobcu konštatoval hypoteticky výšku sumy, ktorá mala byť zo strany žalovaného zaplatená do 06. 04. 2017, a to s poukazom na počet splátok úveru (33), pričom výšku jednej splátky určil na sumu 50 Eur. Takúto výšku splátky úveru odôvodnil súd prvej inštancie tým, že celkovú výšku poskytnutého úveru 3 000 Eur vydělil počtom dohodnutých splátok úveru (60), ktoré boli dohodnuté medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Takéto určenie výšky splátok úveru, ktoré mali byť podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaným uhrádzané sa podľa žalobcu neopiera o zistené skutkové okolnosti a predložené listinné dôkazy. Z predmetnej zmluvy o úvere, pri ktorej nebola podľa názoru súdu prvej inštancie dodržaná písomná forma síce vyplýva, že strany sa dohodli na počte splátok úveru (60), ale zároveň z predmetnej zmluvy o úvere vyplýva, že výška jednej splátky úveru je stanovená na sumu 77 Eur. Podľa úvahy súdu prvej inštancie, mal tak žalovaný do dňa 06. 04. 2017 zaplatiť 33 splátok istiny úveru v dohodnutej výške 77 Eur/splátka, čo predstavuje sumu vo výške 2 541 Eur, a teda v čase zosplatnenia úveru bol žalovaný v omeškaní, keďže zaplatil len sumu vo výške 2 160,87 Eur. Súd prvej inštancie na jednej strane prihliadol na dojednanie zmluvných strán ohľadne počtu dohodnutých splátok úveru „pre vlastné prispôsobovanie si výpočtov“, avšak na strane druhej absolútne odignoroval dohodu o výške jednej splátky úveru (77 Eur). V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že nie je akceptovateľné, aby súd prvej inštancie svojvoľným postupom prepočítaval výšku mesačných splátok úveru, ktoré mali byť údajne žalovaným uhrádzané, keď výška splátok úveru bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dohodnutá. Súd prvej inštancie akceptoval pre svoje výpočty dohodu zmluvných strán o počte splátok úveru, napriek tomu, že podľa jeho názoru nebola dodržaná písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak z rovnakého dôvodu (absencia písomnej formy zmluvy) konštatoval neexistenciu platnosti dohody o možnosti predčasného zosplatnenia úveru. Právny predchodca žalobcu pred postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom sporu na žalobcu, upozornil v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 10. 03. 2017 žalovaného, že je so svojim záväzkom vyplývajúcim z predmetnej zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti a tiež upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Žalovaný napriek predchádzajúcej výzve právneho predchodcu žalobcu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dlžnú sumu úveru neuhradil, preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 06. 04. 2017 zosplatnil žalovanému poskytnutý úver a zároveň v uvedenom liste vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní. Ako vyplýva z listu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 06. 04. 2017, obsahom tohto listu je okrem oznámenia o predčasnom zosplatnení úveru aj samotná výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorou banka vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 dní. Podľa názoru žalobcu výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 06. 04. 2017, ktorou právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému predčasnú splatnosť úveru a ktorá obsahuje výzvu na úhradu dlžnej sumy, je potrebné považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalovaný svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č.

XXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2014 právnomu predchodcovi žalobcu (banke) v lehote 90 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy neuhradil; následne právny predchodca žalobcu a žalobca uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávky. Z vyššie uvedených dôvodov je podľa žalobcu zrejmé, že žalobca má v danom spore aktívnu vecnú legitimáciu, nakoľko nadobudol pohľadávku voči žalovanému na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/18 zo dňa 20. 12. 2018, ktorú uzatvoril so svojim právny predchodcom, t. j. s Poštovou bankou, a. s.. Vo vzťahu k platnému postúpeniu pohľadávky boli podľa žalobcu splnené všetky zákonom stanovené predpoklady (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 565 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách) „len súd prvej inštancie si zistený skutkový stav svojvoľne prispôbil a iracionálnym spôsobom odôvodnil údajnú neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky“.

3. Žalovaný sa k obsahu odvolania žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobcu, ktorý v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

6. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

7. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

9. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

10. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 03. 2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

11. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

12. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z., ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 04. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

19. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

23. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

24. Po prejednaní odvolania žalobcu z hľadiska odvolacích námietok uvedených v odvolaní, uplatnených žalobcom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že k záveru o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie na strane žalobcu dospel súd prvej inštancie po správnej aplikácii ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa znenia ktorého: „prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. V súlade s citovaným ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. súd prvej inštancie skúmal aký bol charakter pohľadávky, ktorá bola predmetom postúpenia na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/18 zo dňa 20. 12. 2018 (uzatvorenej medzi žalobcom ako postupníkom a Poštovou bankou, a. s., ako postupcom), teda skúmal či išlo o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti úveru alebo či išlo o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru (na základe vyhlásenia predčasnej - mimoriadnej splatnosti úveru). Zistil, že v čase postúpenia pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2014 nebola po konečnej splatnosti úveru, nakoľko termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na 20. 06. 2019, čo znamená, že v čase postúpenia predmetnej pohľadávky termín jej konečnej splatnosti ešte nenastal. Následne, súd prvej inštancie svoju pozornosť správne zameril na to, či postúpeniu predmetnej pohľadávky predchádzalo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a či sa toto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru uskutočnilo v súlade so zákonom, pričom zistil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že medzi zmluvnými stranami Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2014, (ktorá z dôvodov uvedených v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré odvolací súd považuje za správne nebola uzatvorená v písomnej forme) došlo k dohode o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, keďže táto je zakomponovaná len do Obchodných podmienok, ktoré nie sú podpísané žalovaným, teda ich a v nich obsiahnuté ustanovenia nemožno považovať za obojstranný prejav vôle zmluvných strán. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), tak uvedená odvolacia námietka žalobcu (rovnako ako odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa nesprávnych skutkových zistení - § 365 ods. 1 písm. f) CSP) nie je opodstatnená, pretože ak súd prvej inštancie správne aplikoval a interpretoval ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. (ktorá správna aplikácia a interpretácia právnych predpisov je vždy nevyhnutnou podmienkou správneho právneho posúdenia veci), keď dospel k záveru, že v dôsledku absencie písomnej dohody o možnosti predčasného (mimoriadneho) zosplatnenia úveru, poskytnutého žalovanému právny predchodcom žalobcu na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2014 neboli splnené predpoklady na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka a v nadväznosti na to ani predpoklady vyžadované ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. na platné postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (a pokiaľ sa tak stalo je Zmluva o postúpení pohľadávok č. III/18 zo dňa 20. 12. 2018 v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právny úkonom pre jej rozpor so zákonom), čo má za následok nedostatok vecnej aktívnej legitímácie na strane žalobcu, tak nemožno úspešne v odvolaní argumentovať tým, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil konštatujúc, že už samotný rozpor s ust. § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. pri postupovaní pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2014 je pre záver súdu prvej inštancie o neplatnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok a v nadväznosti na to o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu postačujúci a ako taký je relevantným dôvodom na zamietnutie žaloby, preto pokiaľ súd prvej inštancie zaujal „pre úplnosť“ v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku stanovisko aj k splneniu predpokladov na postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2014 v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, odvolací súd uvádza, že sa s odvolacími námietkami žalobcu vo vzťahu k právnym záverom súdu prvej inštancie súvisiacim so splnením predpokladov na postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách nezaoberal, pretože to z vyššie uvedených dôvodov považoval za nadbytočné.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože mu preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).